

ŠEKSPYRO MEILĖS POEZIJOS NEIŠVERČIAMUMAS

RACHID ACIM

Santrauka

Versti Šekspyro poeziją yra vienas iš sudėtingiausių uždavinių, jaudinusių šimtus vertėjų, vertimo teoretikų ir mokslininkų visame pasaulyje. Kadangi poezijoje vartojama daug retorinių priemonių, dėl kurių dažnai išnyksta riba tarp vaizdingumo ir intertekstualumo, ji pati tampa neaiški, dviprasmiška, o kartu ir neišverčiama. Be to, vartojamos stiliaus figūros, tokios kaip palyginimai, sinekdokos ir metaforos, šiai poezijai suteikia tokią diskursinę jėgą, kuri nekinta nepaisant anglų kalbos evoliucijos ir to, kad poetas mirė jau prieš kelis šimtmečius. Šioje poezijoje temų spektras toks didelis, kad pats Šekspyras atrodo kaip kosmopolitinė figūra, neapribota nei laiko, nei erdvės. Straipsnyje siekiama įvertinti Šekspyro poezijos meilės tema vertimo sprendimus Ibrahimo (2012) vertime į arabų kalbą. Siekdamas šio tikslo, autorius siūlo naudoti gretinamąją anglų ir arabų poetinio teksto analizę ir nustatyti, ar vertėjui pavyko išsaugoti jos esmę. Daroma išvada, kad originalaus poetinio teksto stilistiniai aspektai ir estetiškos savybės vertimuose į arabų kalbą daugeliu atvejų buvo prarasti, nes dėl archainių formų ir reikšmių daugiasluoksniškumo vertėjui dažnai nepavyko išsaugoti sonetų stilistikos, kartais net supainiotas soneto adresatas (vyriška / moteriška giminė).